

VYROVNAT SI ÚČTY

MARTINA COLE

VYROVNAT SI ÚČTY

MARTINA COLE

2017

Copyright © 2015 by Martina Cole
Translation © 2017 by Hana Čapková

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky přenášena či šířena bez předchozího písemného svolení majitele autorských práv.

Z anglického originálu GET EVEN,
vydaného nakladatelství Headline, Londýn 2015,
přeložila Hana Čapková
Jazyková redaktorka: Hana Pernicová
Korektura: Iveta Muchová a Milena Nečadová
Sazba písmem Minion Pro: Rajka Marišinská a Dušan Žárský
Vydání první
Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava 1,
v březnu 2017

ISBN 978-80-7498-202-6

Pro mou krásnou dceru Fred a vnoučka Chrise.

*A taky pro Clarkieho! Mého velkého vnuka,
babiččina broučka.*

PROLOG

Bože, slituj se nade mnou hříšným.

Lukáš 18,13

Sharon pila víno a přemítala, jak je možné, že z jejího báječného, nádherného života zbylo tohle. Kdysi jí všechny kamarádky záviděly. Skutečnost se však zásadně lišila od veškerých iluzí.

Zavřela oči a představila si svého prvního manžela Lennyho Scotta. Začala s ním chodit ve třinácti a v sedmnácti si ho k velkému zklamání rodičů vzala. Byli spolu moc šťastní a měli dva syny, což jejich vztah ještě posílilo.

Potom ho někdo brutálně zavraždil. Jedné noci ho našli zmučeného a ubitého, a bylo po všem.

Stejně noci taky objevila jeho tajemství. Celé roky ho před ní a všemi okolo skrýval. Tajemství, jehož odhalení by mu ve zločineckém světě nevýslovně přitížilo, a navíc by mělo dopad na životy jejich synů.

Co dobrého jim ale věčné utajování přineslo? Dneska oba své chlapce navštívila ve vězení a oni se chovali, jako by všechno byla pouhá hra. Měli legraci z toho, že zabili člověka. Jak to mohla dopustit? Proč jí nedošlo, že jsou pochroumaní

a stávají se z nich grázlové? Nic jiného totiž nebyli. Nedali se považovat ani za skutečné zločince. Jenom utloukli jednoho muže. Nedokázala uvěřit, že její dva chlapci, do nichž vkládala velké naděje, se mohli takhle zkazit.

Polkla slzy, protože ty nebyly k ničemu. Život v podsvětí stál za pendrek. Možná se zdál skvělý, ale mohl se proti člověku kdykoli otočit zrovna ve chvíli, kdy to nejméně čekal. Ztraceně! Nikdy se nedozvěděla, proč Lennyho zabili. Celé roky žila v nevědomosti. Až dneska večer jí pravdu pověděl jediný muž, jemuž mohla důvěřovat. A teď už nevedla cesta zpět.

Zhluboka se napila. Tohle zvládne, jenom když bude mít trochu v hlavě. Dneska večer se postará o nápravu některých křivd a bylo jí jedno, zda ji to ohrozí. Věci už se daly do pohybu.

Mladý Lenny Scott a jeho bráška Liam se mohli potřhat smíchy. Dozorci říkali, že je s nimi těžké pořízení. Chránilo je otcovo jméno a jejich otčím. Mladíci to věděli stejně dobře jako dozorci. V podstatě si mohli dělat, co chtěli. Bylo to nechutné, ale bohužel pravdivé. Poprvé v životě seděli ve vazbě a považovali to za velké dobrodružství. Jeden starší dozorce, Eric Marks, však věděl, že nejsou tak drsní, jak si o sobě myslí.

Mladší Liam si na život ve věznici nezvykal tak snadno jako jeho starší bratr Lenny. Nebyl stavěný na dodržování pravidel. Ráno musel vylévat nádobu na výkaly, přes den jíst v určené hodiny a chodit brzy spát. Na rozdíl od bratra ho toto „dobrodružství“ zřejmě rychle přestávalo bavit. Situaci rozhodně nevylepšila ani jejich matka, která při dnešní návštěvě ztropila šílenou scénu. Teď se jim všichni za zády

smáli. Zavřeli je sice za vraždu, ale měli určitý vliv, který jim mohl pobyt ve vězení zkrátit. Byla jich škoda. Takoví chytří, hezcí a vzdělaní mládenci! Navíc neměli nouzi o peníze. Bohužel na to nemysleli, ani na svou matku, která kdysi musela pohřbít jejich otce. Eric by se vsadil, že ta hrůza na ní zanechala stopy, a na obou klucích taky.

Zhluboka si povzdechl. Ani po dvaceti letech v oboru nepřestával cítit zklamání z počinání matky přírody. Na samém začátku kariéry usoudil, že vrazi jsou zvláštní živočišný druh. Někteří měli pro své konání dobrý důvod, jiné někdo vyprovokoval. Eric viděl mnoho životů zničených rvačkou v opilosti nebo pod vlivem drog. Pak existovali ještě Lennyové a Liamové, kteří vraždění považovali za legraci.

Jednu věc nemohl jejich matce upřít – aspoň chápala, že její synové provedli něco zlého, a při odpolední návštěvě jim to řekla. Třeba ještě mají nějakou naději. Ačkoli tomu příliš nevěřil.

Sharonina dcera Kathy se bála a styděla. Všechno se proti ní obrátilo. Konečně si uvědomila závažnost toho, co provedla a zavinila.

Do očí jí znovu vstoupily horké slzy. Pláčem se jí vždycky podařilo přimět tátu, aby jí dal, co chtěla. Dneska večer jí to ale nevyšlo. Pochopila, že zašla příliš daleko a máma s tátou za ni všechno neurovnají tak jako obvykle. Tentokrát mohla zapříčinit skutečnou vraždu. Nejhorší bylo, že se na ni otec nebude už nikdy dívat tak jako dosud. Hrozně ho zklamala a mámu taky. Táta jí vždycky vyhověl, zatímco máma byla ta špatná. Rezolutně jí odmítala splnit přání, pokud si to Kathy podle ní nezasloužila. Dívce teď došlo, že máma se ji celé roky snažila chránit. Kathy ji za to nenáviděla. Sharon se jí přitom jenom pokoušela pomoci k větší samostatnosti.

Vzala do ruky mobil a znovu zkusila vytočit jisté číslo, ale nikdo to nebral. Frustrovaně mrštila telefonem o zeď. Bylo to hrozně nespravedlivé. Ať jde do háje, hajzl! Pořád ignoruje její volání, tak ať si to s jejím otcem vyřeší sám. Ona to musela taky zvládnout.

Reggie Dornan měl pořádnou zlost. Dneska by dokázal složit zápasníka Man Mountain Deana s jednou rukou přivázanou za zády. Ani by se při tom nezapotil. Parádně ho doběhli. Cítil se podvedený tím nejhorším možným způsobem a nehodlal se s tím smířit. Dneska večer to skončí. V duchu prosil Pánaboha, aby všechno vyšlo a on mohl mít pocit, že splnil svůj slib postarat se o rodinu Lennyho Scotta. Byl Sharoniným dlužníkem, protože jí kdysi zlomil srdce. Dlužil jí opravdu hodně. Udělá všechno, co je v jeho silách, aby se na Lennyho Scotta nezapomnělo. Reggie Dornan vždycky splácí dluhy.

Sharon objímala Kathy, ale nepřestávala zuřit. Dcera byla rozmazlený spratek a s tím se muselo něco udělat.

„Moc mě to mrzí, maminko. Věř mi, prosím tě. Je mi to hrozně líto.“

Sharon se zadívala do dívčina krásného obličeje. Kathy se chovala úplně stejně jako její otec – brala si, co chtěla, bez ohledu na to, komu tím ublíží nebo kdo bude muset za její potěšení zaplatit.

„Vůbec nic ti není líto, Kath! Mrzí tě jenom to, že to na tebe prasklo.“

Odstrčila dceru od sebe a nechala ji, ať si hořce pláče. Překvapeně zjistila, že dívčino očividné trápení v ní nevzbuzuje vůbec žádné emoce. Mohl se tomu však někdo divit, po všem,

co se dneska dozvěděla? Nepříjemná situace, v níž se Kathy ocitla, ji v tuhle chvíli nevzrušovala. Možná se jí bude zabývat zítra. Pokud všechno dobře dopadne, snad najde čas a dostatek energie a pokusí se vytáhnout Kathy z bryndy, kterou si navařila. Teď měla úplně jiné starosti.

Rozhlédla se po krásném domě, který s velkou láskou a péčí zařídila a vyzdobila. Jako by se jí vysmíval a dokazoval, že majetek je pouhá prkotina. Ohlédnutí člověku vždycy přijde vhod. Sharon měla za celý život jenom dva muže – jednoho zavraždili a ten druhý... Ještě se uvidí. Její máma říkávala, že pokud je ženská chytrá, nikdy se nerozčiluje, ale udělá něco mnohem lepšího – *najde v sobě rovnováhu*.

Když konečně zazvonil telefon, málem se rozplakala úlevou. Po dlouhých letech konečně držela svůj život ve vlastních rukou. Jenom doufala, že není příliš pozdě. Jednou věcí si byla naprosto jistá – tenhle kalich hořkosti vypije až do dna. Nic víc pro sebe a své děti nemůže udělat. Chtěla se pomstít za to, co se jí a její rodině stalo.

Úplně se uklidnila. Na tohle celou dobu čekala. Udělá, co je potřeba, bez ohledu na následky.

KNIHA PRVNÍ

V hloubce mé duše něžná tajnost sídlí
Opuštěná a navždy v temnotě
Jen s tebou tlukot srdce sdílí
Pak zachvěje se a ukryje se v němotě

Korzár, Lord Byron (1788–1824)

KAPITOLA PRVNÍ

1984

„Ty náno pitomá! Já to věděla!“

Mladá Sharon Conwayová podrážděně obrátila oči ke stropu. Její rozzuřenou matku to ani trochu neuklidnilo. Naopak se ještě víc rozzuřila.

„Tak ty budeš obracet oči nahoru, jo? Jsi úplně blbá! Ten grázl ti bude do konce života viset na krku! Upřímně, Sharon, vážně by mě zajímalo, jestli máš v té své zmalované, načesané hlavě jediné zrníčko inteligence. Kdybys byla jenom trochu chytrá, už bys ležela na klinice a nechala si to vzít. Ale ty ne! Naše paní Chytrá si myslí, že grázla může změnit, že se z něj stane pan Dokonalý! Tak já ti prozradím jedno malé tajemství – ten se nikdy nezmění. Zato ty jo, ty kozo pitomá! Do smrti zůstaneš k tomu hajzlovi uvázaná. Jakmile mu porodíš děti, už se ho nikdy nezbavíš.“

Sharon matku dávno přestala poslouchat. Bylo jí úplně jasné, co říká. Ze zkušenosti věděla, že nejlepší je takový pro-

slov nevnímat a počkat, až se ta praštěná stará kráva vypovídá. Nemělo smysl jí odporovat. Celá ulice věděla, že Sharonina matka je mistrně v hádkách. Kdyby se v nich soutěžilo na olympiádě, Ivy Conwayová by vyhrála zlato.

Sharonin otec Derek Conway, jemuž se říkalo Del, si dál četl noviny, jako by v domě bylo ticho jako v klášteře. Krátce po svatbě se naučil Ivy ignorovat. Bylo to nutné, jinak by ji musel uškrtit. Pokud se zrovna nehádala, byla opravdu skvělá. Stačilo ji ale trochu pozlobit a dokázala na člověka hulákat celou noc.

Dopil čaj. Věděl, že to takhle dopadne, zrovna jako Ivy, i když se tomu ze všech sil snažila předejít. Jenže Sharon byla do Lennyho Scotta šíleně zamilovaná od chvíle, kdy spolu začali chodit. Tehdy jí bylo třináct a Lennymu patnáct. Teď, po čtyřech letech vztahu, ji přivedl do jiného stavu a chtěli se vzít. Aspoň že se s ní opravdu chtěl oženit. V současné době se to dělo naprosto výjimečně.

Derek nenápadně zamrkal na dceru na znamení, že při ní stojí. Manželka ho při tom bohužel nacytala.

„Ach tak! Vy dva si teda myslíte, kdovíjaká to není legrace! Jen počkej, on tě ten humor přejde, až zažiješ, jaké je to ve skutečnosti, mladá dámo. Ještě si na mě vzpomeneš...“

Sharon se podle očekávání zatvářila kajícně a znovu přestala matku vnímat. Koneckonců věděla, že Ivy nedá pokoj. Vůbec nebrala v potaz, že Sharon si Lennyho Scotta hodlá vzít stůj co stůj, ať si ona nebo kdokoli jiný říká, co chce. Už se pevně rozhodla. Máma brzy zjistí, že není jediná dubová palice v rodině.

Rázně zvedla ruku a Ivy se zastavila. „Za chvíli přijde se svými rodiči, kteří z té situace taky nejsou nadšení, ale na rozdíl od tebe, mami, vidí, že se s tím snažíme co nejlíp vy-

pořádat. Brala bych, že vyvádíš, kdyby si mě vzít nechtěl. Ale on chce. Oba si přejeme svatbu. Bude sice o trochu dřív, než jsme plánovali, ale tak to je. Stalo se a ty se s tím smiř.“

Derek Conway oněměl, když Ivy skutečně zavřela svoji proříznutou pusou. Nevěřil by, že to někdy zažije.

KAPITOLA DRUHÁ

„Jsi si jistej, hochu? V dnešní době se s nima nemusíte ženit. Svět se změnil.“

Na Lennym Scottovi bylo zřejmé, že se cítí trapně. „Upřímně, pane Johnstone, já si ji stejně chtěl vzít. Jenom to přišlo trochu dřív, než jsme čekali, nic víc. Jsme spolu čtyři roky. Sharon je hodná holka a já ji miluju.“

Zrudl až po kořínky vlasů a Jack Johnson se musel proti své vůli usmát. Lennyho Scotta měl moc rád. Byl to hodný a chytrý kluk, který uměl vzít za práci. Zatím vymáhal dluhy, ale Jack cítil, že i přes značné mládí ho čeká zářná budoucnost. Dovedl z hlavy počítat jako kalkulačka a vždycky přesně věděl, kolik má dlužník zaplatit za půjčku. V případě nutnosti dokázal během několika sekund vypočítat výši úroku. Navíc se nikdy nepokusil nikoho podfouknout. Jack Johnson měl dostatek zkušeností s chlapy na Lennyho pozici, kteří okrádali dlužníky. Přísahali, že ti chudáci nezaplatili, i když Jack dobře věděl, že opak je pravdou. Očekávali, že zaplatí ještě jednou. Jack dluhy neodpouštěl, ale zakládal si na pocti-

vosti. Půjčky představovaly hodně výnosný obchod – někteří obyvatelé obecních bytů mu dlužili stovky tisíc liber.

S mladým Scottem měl určité plány. Když teď čekal přírůstek do rodiny, mohl by se ochotněji zajímat o temnější stránku jejich podnikání. Jack Johnson se řídil heslem, že člověk se má vždycky snažit druhého přesvědčit.

„Tak to ti přeju jen to nejlepší, chlapče. Pokud jsi přesvědčen, že děláš správnou věc, všechno ostatní je nepodstatný.“

Lenny se usmál. „Jsem přesvědčen. Akorát, pane Johnstone, potřebuju trochu víc peněz. Musím sehnat byt, když čekáme malý. Víte, jak to chodí.“

Jack Johnson byl ochoten pomoci. „To mi povídej. Moc rád ti přihraju nějakou práci.“

Lenny Scott se nadchl. „Nevím, jak bych vám poděkoval, pane Johnstone. Slibuju, že budu makat jako šroub.“

Jack to dobře věděl a usmál se. „Jakmile se to malý narodí, budeš makat jako šroub pořád, to ti povídám. Ať se ti dobře vede, a víš co? Teď ti dám tisícovku, ať můžeš začít připravovat svatbu. Jsi fajn kluk, Lenny, a podle mýho to dotáhneš daleko.“

Lenny ohromeně přihlížel, jak Jack otevírá malý trezor a vyndává z něj tisíc liber v hotovosti. Když mu peníze podal, mládenec by se nejradši rozplakal. Ten chlap měl neuvěřitelně velké srdce! Lenny mu v tu chvíli na místě odpřisáhl neko-nečnou věrnost. Jack Johnson dobře věděl, že to tak dopadne. Dobrého pracanta bylo třeba si předcházet a toho kluka navíc měl doopravdy rád. Vůbec nepochyboval, že Lennyho Scotta čeká zářná budoucnost. Jack Johnson byl vždycky hrdý na to, že rozezná přirozený talent a dovolí mu projevit se v praxi. Proto tak zbohatl.

S Lennym měl velké plány. Mládenec představoval výjimečnou kombinaci síly a chytrosti, která se v jejich branži považovala za opravdové požehnání. Lenny uměl používat hlavu – věděl, jak se věci mají, a disponoval milou povahou – a především byl vděčný. Jack Johnson velmi dobře věděl, že všude kolem je plno zparchantělých hajzlů. Postrádali morálku a žili v přesvědčení, že je má někdo živit. Dával to za vinu sociálnímu státu, který lidi jenom oslabuje. Podpora je určená k tomu, aby člověku pomohla přežít, než si najde práci. Nemá se stát hlavním příjmem.

Proto Jack tolik obdivoval Lennyho. Nesnažil se přivydělat si blbých pár liber bokem. Byl fajn. I přes své mládí chápal, že je potřeba držet se co nejdál od vlády. Zůstával nenápadný a vydělával si vlastními schopnostmi. Zkrátka chlap podle Jackova gusta.